

***Kalmia latifolia* 'Elf'**
kalmia szerokolistna 'Elf'

(c) fot. Alicja Maj DAGLEZJA Artur Maj Szkołka Roślin Ozdobnych

(c) fot. Alicja Maj DAGLEZJA Artur Maj Szkołka Roślin Ozdobnych

Zimozielony krzew z rodziny wrzosowatych. Wolno rosnąca odmiana o białych kwiatach, wyselekcjonowana z siewek *K. latifolia* f. *myrtifolia* w 1982 r. przez Richarda A. Jaynesa. Pokrój luźny, rozmiary niewielkie, roślina nie przekracza 1 m wysokości. Liście drobne, do 4 cm długości, ciemnozielone, skórzaste, połyskujące, podobne do liści różaneczników. Kwiaty rozwijają się w maju i czerwcu, są zebrane w szczytowych baldachogronach. Pąki kwiatowe pasteloworóżowe, dekoracyjne, żebrowane, z charakterystycznymi, drobnymi wypustkami kieszonek pyłkowych. Kwiaty zbudowane z 5 zrośniętych, białych, delikatnie zaróżowionych płatków korony, tworzących szerokie pucharki, oraz 10 pręcików i słupka. U nasady płatków widoczna różowa smuga tworząca atrakcyjną obwódkę wokół słupka i pręcików. Główki pylników umieszczone są w niewielkich, kieszonkowych zagłębieniach płatków, z których są uwalniane przez owady odwiedzające kwiaty. Na skutek trącenia główki uwalniają się z zagłębienia i wystrzeliwiają pyłek, niczym małe katapulty. Owocem jest pięciokomorowa torebka. Rośliny preferują gleby kwaśne, o pH zbliżonym do 5,0, piaszczysto-gliniaste z dużą zawartością próchnicy. Jeśli odczyn podłoża jest wyższy, należy zastosować kwaśny torf oraz przekompostowaną korę sosnową i przekopać je z górną warstwą gleby. Ze względu na niewielkie potrzeby pokarmowe, symbiozę mikoryzową oraz wrażliwość korzeni na zasolenie z nawożenia mineralnego należy zrezygnować lub ograniczyć do minimum. Krzewy tolerują zarówno miejsca nasłonecznione oraz cieniste, ale najlepiej rosną sadzone na stanowiskach lekko ocienionych, na wystawie wschodniej lub zachodniej. Sadzone w pełnym słońcu na zimę wymagają lekkiego okrycia stroiszem. Odporność na mroz dobrze. Zalecane przycinanie w celu utrzymania zwartej formy. Krzew polecany do sadzenia w ogrodach przydomowych, na wrzosowiskach, w towarzystwie roślin iglastych, w kompozycjach z niskimi różanecznikami, azaliami, piersiami i kiścieniami.

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Richard A. Jaynes, 1982 r.
grupa roślin	wrzosowate
grupa użytkowa	inne wrzosowate
forma	krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	krzewiasty wyprostowany półkulisty
docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście zimozielone
rodzaj kwiatów	pojedyncze kwiatostan
barwa kwiatów	białe
pora kwitnienia	maj czerwiec
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn kwaśny
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchniczna
walory	ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe ogrody wrzosowiskowe ogrody orientalne rabaty w grupach
strefa	6a

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

